

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 P 855744 26 Rev
Sarajevo, 05.05.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija dr. sc. Danice Šain, kao predsjednice vijeća, dr. sc. Senada Mulabdića i Slavice Čindrak, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.O. iz S., Ulica N... P..., zastupan po punomoćniku Mirza Mušibegović, advokat iz Sarajeva, Ulica Mis Irbina broj 18/pr, protiv tuženog EUROHERC OSIGURANJE d.d. Sarajevo, ulica Trg Međunarodnog prijateljstva broj 20, zastupan po punomoćniku Admir Vrabac, advokat iz Sarajeva, Ulica Azize Šaćirbegović broj 10, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 3.019,18 KM, odlučujući o reviziji tužitelja, protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 855744 22 Gž od 11.02.2026. godine, u sjednici vijeća održanoj 05.05.2026. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija se dozvoljava i odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 P 855744 20 P od 11.07.2022. godine odlučeno je:

„I Tuženi je dužan tužitelju isplatiti:

- na ime preostalog dijela nematerijalne štete iznos od 2.495,00 KM i to: na ime naknade za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja opće životne aktivnosti iznos od 2.000,00 KM, na ime preostalog dijela naknade za pretrpljene fizičke bolove iznos od 410,00 KM te na ime preostalog dijela naknade za pretrpljeni strah iznos od 85,00 KM, sve uvećano za zakonsku zateznu kamatu počev od 10.07.2020 godine, pa sve do dana isplate, a sve u roku od 30 dana,
- na ime naknade materijalne štete u vidu razlike između redovnih i ostvarenih primanja po tipu naknade za ishranu u toku radnog vremena (topli obrok) za vrijeme privremene spriječenosti za rad (period decembar 2019-mart 2020) ukupan iznos od 358,58 KM, uvećano za zakonsku zateznu kamatu počev od 10.07.2020 godine, pa sve do dana isplate, a sve u roku od 30 dana.

II Tuženi je dužan tužitelju isplatiti iznos zakonske zatezne kamate na jednostrano nesporno isplaćeni iznos nematerijalne štete od 2.200,00 KM počev od dana 10.07.2020 godine pa sve do dana 22.07.2020 godine, te iznos zakonske zatezne kamate na isplaćeni nesporni iznos materijalne štete od 1.025,00 KM od kojih se 557,25 KM odnosi na materijalnu štetu za

troškove liječenja, a iznos od 443,00 KM odnosi na ime izgubljene zarade, počev od dana 10.07.2020 godine pa sve do dana isplate, odnosno dana 22.07.2020 godine.

III Odbija se tužbeni zahtjev koji se odnosi na isplatu materijalne štete u vidu troškova taksi prevoza u iznosu od 60,00 KM, te na ime naknade materijalne štete u vidu troškova tuđe njege i pomoći medicinski nekvalifikovane osobe u iznosu od 105,60 KM.

IV Tuženi je dužan tužitelju isplatiti troškove parničnog postupka u iznosu od 1.994,95 KM uvećane za zakonsku zateznu kamatu počev od dana donošenja prvostepene presude, pa do dana isplate, u roku od 30 dana.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj 65 0 P 855744 22 Gž od 11.02.2026. godine odlučeno je:

„Žalba se uvažava i prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinačava na način da se odbija zahtjev tužioca za naknadu materijalne štete u vidu razlike između redovnih i ostvarenih primanja po tipu naknade za ishranu u toku radnog vremena (topli obrok) za vrijeme privremene spriječenosti za rad (period decembar 2019-mart 2020) ukupan iznos od 358,58 KM, uvećano za zakonsku zateznu kamatu počev od 10.07.2020. godine, do isplate.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 873,20 KM u roku od 30 dana.“

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelj djelimično pobija drugostepenu presudu u odnosu na odluku o toplom obroku, pozivom na odredbu člana 237. stav 4. i 5. ZPP, zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, drugostepena presudu preinači i u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, uz zahtjev za naknadu troškova postupka, uvećano za troškove sastava revizije, ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužitelj je u reviziji postavio sljedeće pravo pitanje:

- Da li neisplaćena naknada za ishranu u toku rada (topli obrok), koju zaposlenik ne primi zbog privremeno spriječenosti za rad uzrokovane štetnim događajem (saobraćajna nezgoda), predstavlja imovinsku štetu u vidu izgubljene zarade/izmakle koristi, koja se može potraživati od odgovornog lica, odnosno njegovog osiguravača iz obaveznog osiguranja od autoodgovornosti, primjenom pravila o naknadi štete zbog tjelesne povrede/narušenog zdravlja?

Tuženi nije podnio odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija se dozvoljava i odbija.

Revizijski sud je dozvolio vanrednu reviziju jer je postavljeno pitanje važno za ujednačavanje prakse drugostepenih sudova i osiguranje jedinstvene primjene prava radi jednakog presuđenja u sporovima iste vrste.

Iz činjenični utvrđenja nižestepenih sudova proizlazi da je tužitelj 28.12.2019. godine u saobraćajnoj nezgodi zadobio tjelesne povrede, da je pretrpio materijalnu i nematerijalnu štetu,

da je saobraćajnu nezgodu skrivio osiguranik tuženog, da je tuženi djelimično vansudski isplatio štetu tužitelju.

Prvostepeni sud je dosudio tužitelju naknadu za topli obrok za vrijeme privremene spriječenosti za rad (decembar 2019. godine – mart 2020. godine) u iznosu od 358,58 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10.07.2020. godine. Ovo dosuđenje prvostepeni sud je obrazložio time da bi tužitelj po redovnom toku stvari radio i ostvario naknadu za topli obrok da nije bilo štetnog događaja, ali kako je štetna radnja osiguranika tuženog uzrokovala odsustvo tužitelja sa rada zbog bolovanja onda tužitelju pripada potraživanje naknade za topli obrok shodno odredbi člana 154., 158, 189. i 190. ZOO.

Drugostepeni sud je preinačio prvostepenu presudu i odbio tužitelja sa zahtjevom za isplatu naknade za topli obrok sa obrazloženjem da neisplata naknade za ishranu u toku rada ne proizilazi neposredno iz štetnog događaja, već je posljedica primjene radno – pravnih propisa, zbog čega se u odnosu na osiguravača radi o posrednoj imovini koja ne potpada pod obim obaveznog osiguranja od autoodgovornosti.

Odredbom člana 32. Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju FBiH (Službene novine FBiH, broj: 57/20 od 19.08.2020. godine i 103/2021) propisani su uslovi za ostvarivanja prava na naknadu izgubljene zarade za vrijeme privremene spriječenosti za rad. Istom zakonskom odredbom a ni bilo kojom drugom zakonskom odredbom navedenog zakona nije propisano pravo na naknadu toplog obroka za vrijeme privremene spriječenosti za rad. Shodno izloženom, i revizijski sud smatra da nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za potraživanje naknade za topli obrok i da je pobijana presuda u tom pobijanom dijelu zakonita jer je donijeta pravilnom primjenom materijalnog prava. Tužitelj nije aktivno legitimisana osoba za postavljeni tužbeni zahtjev niti je tuženi pasivno legitimisana osoba, pa je u nedostatku stvarne legitimacije kao ustanove materijalnog prava pobijana presuda pravilno odbila ovaj tužbeni zahtjev.

Revizijski sud je dozvolio vanrednu reviziju da bi kroz ocjenu osnovanosti zauzeo pravni stav o pravu na naknadu toplog obroka. Pravni stav glasi da tužitelju koji je bio na bolovanju zbog povreda koje je zadobio u saobraćajnoj nezgodi koje je prouzrokovao osiguranik društva, ne pripada pravo na naknadu toplog obroka jer to nije priznato Zakonom o obaveznom osiguranju u saobraćaju.

Kako ne postoje razlozi revizije valjalo je reviziju odbiti shodno odredbi člana 248. ZPP.

Ovaj sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav revizije sa kojom nije uspio (član 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP).

Predsjednica vijeća
Dr. sc. Danica Šain, s.r.